

обвинение, не ще мож да заявя и гражданския си искъ, защото обвиняемитѣ, ако се оправдаятъ, отъ кого ще искамъ дванадесятъ тѣхъ хиляди лева, които сж ограбени отъ довѣрителитѣ ми? . . . Освѣнъ това азъ поддържамъ прокурора, защото ако се промъкнатъ едни такива злодѣйци бѣзъ наказание, то ще бжде грѣхъ . . . Ви виждате, господа сѣдии, че самата имъ физиономия ги показва да сж върли злодѣйци . . . Тѣхнитѣ поглѣди устращаватъ чловѣка . . . , Тѣ сж закорѣнели въ злодѣйство и съ него ще си издѣхнатъ! . . .

На послѣдѣкъ моля Ви, господа сѣдии, като имате всичко това прѣдъ видъ, да благоволите, да се признаятъ дванадесятъ-тѣхъ хиляди лева, които се ограбени при извършване на обиръ-тъ.

Подиръ това говори защитата на П . . . М . . . а като свърши, даде се думата на мене:

— Господа сѣдии, азъ съмъ единъ простъ чловѣкъ и не мож да оборя наказанието на свидѣтелитѣ и рѣчь-та на прокурора, за това нека ми е позволено да кажа поне нѣколко думи противъ лъжливитѣ показания на пострадавшитѣ и на свидѣтелъ-тъ Д . . . П . . . Г . . .

— Господа сѣдии, пострадавший — П . . . М . . . каза прѣдъ сѣдѣтъ, че той не е бивалъ подъ сѣдѣ, нъ азъ зная че той лѣжа при мене въ „черната-джамия“ за злоупотребувание на правителствени пари, а сега е подъ поручителство за едно убийство, тѣй щото той ме познава отъ затвора, а не отъ обиръ-тъ и когато той лѣже самия сѣдѣ, то остава вамъ да разсѣдитѣ, господа сѣдии, до колко ще сж вѣрни и другитѣ му показания.

Пострадавшата Д . . . М . . . каза, че азъ съмъ участвувалъ при обирание на къщата имъ, нъ съмъ стоялъ на страна и съмъ нѣмалъ орѣжие, освѣнъ това тя прибави, че тогава съмъ билъ чървенъ, а сега съвършено блѣдъ. —

Може ли, господа сѣдии единъ разбойникъ да бж-